

Matka Maria Celeste na tle swojej epoki.

Maria Celeste urodziła się pod koniec XVII wieku w 1696 roku. Żyła w epoce Oświecenia. Ludzie oświecenia najbardziej cenili to, co można pojąć rozumem. Maria Celeste w sposób bezpośredni nie stawiała czoła współczesnym jej problemom polityczno-religijnym. Wystarczyła jej prostota i czystość Ewangelii. Inspiracją do powstania jej instytutu była miłość Boga – Zbawcy. Czyż nie było to antidotum na duchową chorobę, najlepsze lekarstwo na panoszące w tych czasach się zło?

Jansenizm, kwietyzm, regalizm

W XVIII wieku religijność naznaczona jest wpływami poprzedniego stulecia: jansenizmem, kwietyzmem i regalizmem.

Jansenizm wiązał się z przekonaniem, że jedynie część chrześcijan może się zbawić. Będzie to nagroda za intensywny wysiłek ich woli.

Kwietyzm przeciwnie stworzył fałszywą drogę mistyki, która prowadziła do Boga nie akcentując wysiłku osobistego.

Regalizm dotyczył władzy królów i rządzących nad Kościołem.

W XVIII wieku surowy jansenizm kontynuował paraliżowanie chrześcijaństwa w Europie poprzez bezowocne wysiłki surowej pobożności i lęk przed Bogiem. W tym samym czasie jako reakcja pojawił się kwietyzm.

Co do regalizmu to tłumił on działalność Kościoła poprzez niedobre prawa - i tak we Francji pojawia się galikanizm, w Niemczech febronizm, a w Austrii józefizm.

Kościół w Królestwie Neapolu był dręczony przez królów i ministrów. Instytut Najświętszego Odkupiciela będzie cierpieć przez królewski absolutyzm, który stara się kontrolować Kościół i klasztory. Cesarz, król pragną mieć władzę jak papież.

Racjonalizm.

XVIII wiek jest smutną celebracją nurtu zwanego racjonalizmem, ponieważ rozum staje się bogiem. XVIII wiek jest w istocie wiekiem filozofów i encyklopedystów. Naznaczony jest obecnością Rousseau i Voltaire'a. Okres Oświecenia zakończy się w 1789 r. krwawą rewolucją francuską i dyktatorskimi rządami Napoleona. Ta rewolucja przynosząca ze sobą wirus racjonalizmu rozprzestrzeni się w całej Europie włącznie z Italią.

Idąc w głąb XVIII w.

Maria Celeste umarła w 1755 roku przed wielkimi przewrotami politycznymi i religijnymi, które wstrząsnęły jej ojczyzną. Ale już za jej życia społeczeństwo włoskie - w zasadzie chrześcijańskie - okazało się przychylne dla duchowości mistycznej. Deizm zyskiwał zwolenników proponując nieokreśloną wiarę w dalekiego Boga. Życie Matki Celeste będzie wymownym świadectwem istnienia świata nadprzyrodzonego i prawdy życia mistycznego, całkowitym zawierzeniem się miłości Jezusa Chrystusa. Nie uległa ona jansenizmowi mieszczącemu się w ciasnych prawach, ani kwietyzmowi, który wprowadzał w doświadczenie złudnej miłości, bez wymagania konkretnej odpowiedzi.

Italia podzielona

Italia tamtych czasów nie była więc krajem, który znamy obecnie. Od chwili gdy imperium rzymskie przestało istnieć w 476 r. była podzielona. Osiemnastowieczna Italia składała się z 7 państw wraz z państwem papieskim. Zjednoczyła się dopiero w XIX wieku.

Maria Celeste podobnie jak święty Alfons urodziła się i żyła w Królestwie Neapolu. Na południe od Rzymu. To państwo przez długi okres czasu zjednoczone z Sycylią, bogate w naturalne piękno, bez przerwy niepokojone przez potężniejsze Królestwa, było zdominowane przez następujące po sobie obce mocarstwa. Przez dwa wieki znajdowało się pod panowaniem hiszpańskim. W 1734 roku pełnili tam władzę austriaccy Burboni. Pod koniec życia Marii Celeste Królestwo Neapolu miało za władcę króla zazdrosnego o swój autorytet, przesiąkniętego wpływami regalizmu i mało przychylnego nowym wspólnotom zakonnym.

Neapol

Neapol... Włoskie miasto, gdzie Maria Celeste ujrzała światło dzienne. Około 300 kilometrów na południe od Rzymu.

Neapol...Miasto o korzeniach greckich i jeszcze bardziej odległych, ale w pełni włoskie przez swoje bogactwa naturalne, historię wojen i wspaniałość sztuki !

Neapol... Niebo z oślepiającym słońcem, połyskująca w nim zatoka, Apeniny, nad którymi dominuje Wezuwiusz, wybuchający w sposób nieprzewidywany!

Neapol... Kraj kontrastów, świętych i grzeszników, nędzy i bogactwa!

Czcigodna Sługa Boża MATKA MARIA CELESTE była niewątpliwie córką swojej epoki, ale Boże prowadzenie i głęboka relacja z Jezusem nie pozwoliły jej ulec wpływom jansenizmu czy kwietyzmu. Jej Mistrz Jezus uwrażliwiał jej serce na potrzeby i troski ówczesnego Kościoła. A „drogą Kościoła jest zawsze człowiek” jak nam przypomniął bł. Jan Paweł II.

Jako córka Kościoła Maria Celeste angażowała dla wiecznego zbawienia swoich braci – „ciało i zmysły”. W swoich Regułach” napisała, że trzeba być gotowym poświęcić dla człowieka nawet życie, tak jak uczynił to Zbawiciel.

Każdego ranka odmawiała tę oto modlitwę:

Zawierzam Ci świętą Matkę-Kościół katolicki, abys w nim uwielbił i wywyższył twoje święte Imię. Proszę za Ojca Świętego, aby mógł kierować twoim Kościołem i podtrzymywać go na świętych ścieżkach twojej Boskiej woli i zbawienia dusz, na Twoją chwałę i cześć.

Sługom Ewangelii, daj Panie twojego Ducha i żarliwe serca, daj światu świętych głosicieli, aby pełni Ducha, sercem gorącym i językiem jak błyskawica dotykali serc wszystkich ludzi. Zawierzam Ci kapłanów, zakonników, aby byli płonącymi pochodniami, dającymi światło wszystkim wierzącym, dla zbudowania narodów chrześcijańskich...